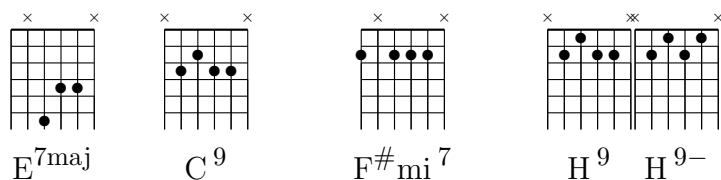
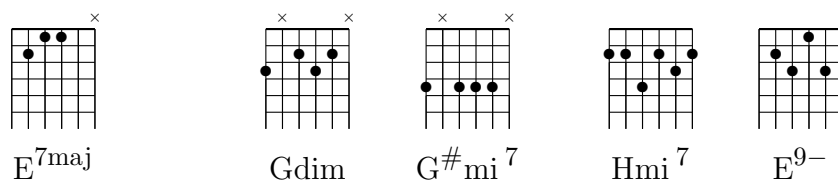


Odcházím z domova

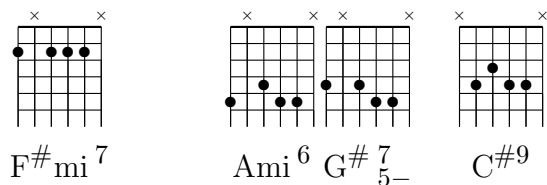
Josef Kainar (dle Karla Plíhala)



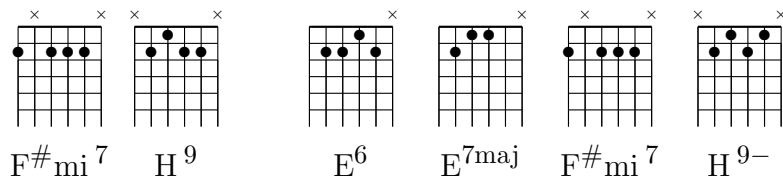
Druhého února v mlékařské hodině



já přec jen zesnul v pánu zanechav jedině —

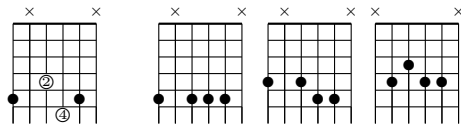


svou bytnou celou lí — tou



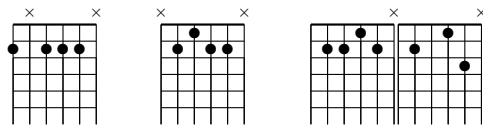
kávu nedopitou

Má duše usedla bezradně na šálek
nechtělo se jí od kávy tam někam do dalek.



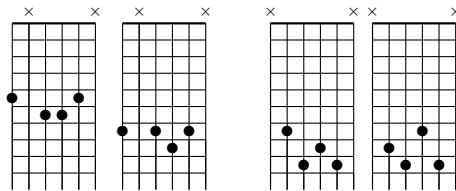
A⁶ Ami⁷ G[#]₅₋⁷ C[#]⁹

Zatímco venku sví — tá,



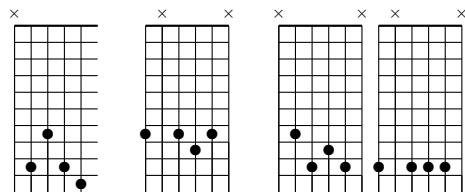
F[#]_{mi}⁷ H⁹ E⁶ E⁷

má duše přemítá.



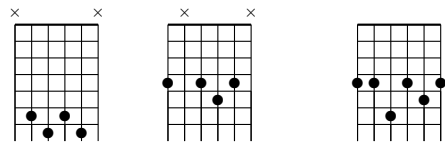
A^{7maj} H⁷ E^{7maj} F^{dim}

Měla jsem tělo svolný k hříchu



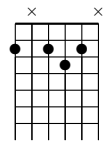
F[#]_{mi}⁷ H⁷ E^{7maj} C[#]_{mi}⁷

teďka už nemám ani to

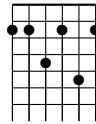


D[#]_{mi}₅₋⁷ G[#]⁷ C[#]_{mi}⁷

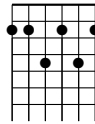
Co tady s tebou ve vznešeným tichu



F# 7



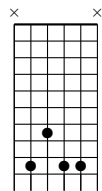
H₄ 7



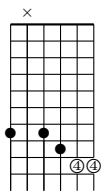
H 7

Půjčte mi harfu nebo varyto

Najednou někdo duši tahá za ruku
Anděl jí harfu dává na věčnou záruku
Má duše teď v nebi zpívá

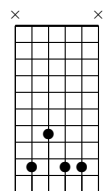


F#mi⁹

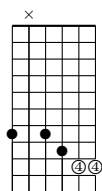


H 7

To blues ale jen to pravý

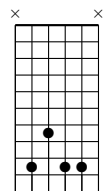


F#mi⁹

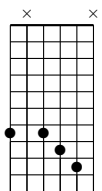


H 7

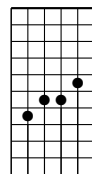
o ranním šálku kávy



F#mi⁹



H 7



E⁶

a má tam pořád, pořád — nabito.

Odcházím z domova

Josef Kainar

Odcházím z domova a беру s sebou klíč
Možná se stane zázrak zatímco budu pryč
Pomůžou mi všichni svatí
nájem se zaplatí

Má bytná na duchy však vůbec nevěří
a denně na mne čeká tam dole u dveří
Ja na ni vlídě s písni
ona mě vyplísni

Že sice pláče nad mou bídou
že jsem jen marnotratnej lump
A píše do komína černou křídou
o co jsem ji za ta léta pump

Mám klobouk děravý mám díru v kytaře
nikdo mě nezdraví a sám jsem na jaře
Ja zesnout se neodvážím
nemám na faráře

Druhého února v mlékařské hodině
já přec jen zesnul v pánu zanechav jedině
svou bytnou celou lítou
kávu nedopitou

Má duše usedla bezradně na šálek
nechtělo se jí od kávy tam někam do dálek
Zatímco venku svítá
má duše přemítá

Měla jsem tělo svolný k hříchu
teďka už nemám ani to
Co tady s tebou ve vznešeným tichu
Půjčte mi harfu nebo varyto

Najednou někdo duši tahá za ruku
Anděl jí harfu dává na věčnou záruku
Má duše teď v nebi zpívá
To blues ale jen to pravý
o ranním šálku kávy
a má tam pořád, pořád
nabito.